

[S. Rasmussen.]

bejdet ikke er særlig godt. Og hvis Venstre ikke vil gaa ind for en Ordning, som baade Venstre i Folketinget og Venstre i Landstinget erkender er bedre end den, man er inde paa ved dette Forslag, forstaar jeg ikke rettere end, at saa maa det blive Venstre, som kommer til at bære Skylden for det — jeg maa jo ikke bruge det Udtryk, men enhver kan tænke sig til, hvad jeg tænker paa —, som vi gennemfører ved Vedtagelsen af dette Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) sagde for et Øjeblik siden, at jeg havde udtalt, at Bemærkningen i Folketingets Betænkning om de tre Priser havde ingen Betydning. Det har jeg aldrig sagt. Tværtimod er jeg enig med Flertallet om, at det kan have stor Betydning, at man gaar over til at betale forskellige Priser for Destruktionsdyrene. Der har været en Mulighed derfor ogsaa efter den gældende Lov, det sagde jeg til at begynde med. Der foreligger nu en kraftig Henstilling til Ministeren og til Reguleringsudvalget om at gøre et Forsøg med at betale forskellige Destruktionspriser for paa den Maade at hæve Prisen for destruerede Dyr, hvilket vilde have en ikke ringe Betydning.

Det ærede Medlem føler sig overbevist om, at han vilde være med til at gennemføre Minimalpriser paa dette Omraade, ogsaa hvis han var Minister. Ja, men ikke paa den Maade, som det ærede Medlems Parti har stillet Forslag om i Folketinget, for saa havde det ærede Medlem ikke nogen Mulighed for at gennemføre det i Praksis, og jeg føler mig overbevist om, at han ikke vilde love noget, han ikke kunde gennemføre. Da jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem ikke rigtig forstaar dette, kan jeg henvise til, hvad man har gjort, og hvad det ærede Medlem selv har været med til at gøre ved Gennemførelsen af Minimalpriser paa Kartoffelmel og Sukker og ved Gennemførelsen af Svinereguleringen. Med Hensyn til Kartoffelmel og Sukker har man ganske vist gennemført Minimalpriser, men samtidig har man foretaget en Produktionsbegrænsning, saaledes at Landboerne ikke kan levere flere Varer, end der kan bruges. Paa den Maade kan man sikre en Minimalpris, men man kan ikke sikre en Minimalpris og saaledes Landbrugerne have ubegrænset Adgang til at komme frem paa Markedet med alle de Varer, de vil. Saa bliver det en Svikmølle, saa bliver det umuligt, naar man

ikke har ubegrænsede Midler at øse af, at honorere det, man er gaaet ind for.

Det ærede Medlem udtalte endelig, at hvis man vedtog eet Forslag her i Landstinget og et andet i Folketinget, var det udelukkende Folketinget, der havde Ansvaret for, at der ingenting kom ud af Sagen. Som Medlem af Folketinget vil jeg gerne protestere mod denne Opfattelse. Jeg har saa megen Respekt for Landstinget, at jeg ogsaa tillægger det et Ansvar og ikke mener, at vi udelukkende kan lægge Ansvaret for, hvad der sker i Rigsdagen, paa Folketinget. Det ærede Medlem maa vide, at Landstinget lige saa vel vilde have et Ansvar for, at der ingenting kom ud af Sagen, som man vilde have det i Folketinget.

S. Rasmussen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte nu, at der ingen Mulighed var for at gennemføre Minimalpriser uden gennem en Indskrænkning af Produktionen. Derom skal vi ikke være meget uenige. Men jeg forstaar ikke, at man med det Forslag, som vi har stillet i Folketinget, ikke ogsaa kunde gaa til at indskrænke Produktionen. I hvert Tilfælde, hvis det er *det*, Ministeren sigter til: at der ingen Mulighed er for at faa Minimalpriser paa den Maade, vi har foreslaaet, skal vi ikke være uvillige til at ordne det paa en anden Maade, saa hvis Ministeren blot vil gaa med til Minimalpriser, kan vi nok faa Sagen ordnet.

Den højtærede Minister hævdede, at vi har et Ansvar her i Landstinget. Ja, jeg har aldrig villet fralægge mig personlig noget Ansvar, og jeg tror heller ikke, man vil gøre gældende, at vi ikke her i Tinget er os vort Ansvar ved Lovgivningen bevidst. Jeg maa derfor tilbagevise den Udtalelse. Jeg tror, at vi i Landstinget har lige saa stort et Ansvar og føler lige saa stort et Ansvar for Lovgivningen, som de gør i det høje Folketing, saa jeg forstaar ikke, hvordan den højtærede Landbrugsminister i det hele taget vilde hen med denne Bemærkning. At vi her i Tinget skulde være bundne til at gennemføre de Forslag, som de vedtager i Folketinget, kan dog ikke være Meningen, for saa mener jeg rigtignok, at vort Ansvar i Landstinget forflygtiges, og det vil jeg paa ingen Maade være med til. Derfor siger jeg igen, at Ansvaret for dette Lovforslag og for meget af det, der gennemføres i denne Tid, kommer alligevvel til at hvile ogsaa paa Landstingets Medlemmer og paa det Parti i dette høje Ting, som sammen med os kunde have gennemført noget af det, som man selv har anset for bedre.